

เสวนาทางวิชาการ เรื่อง “จิตอาสาในภาวะฉุกเฉิน”*

เฉลิมเกียรติ ตะดวงดี**

ผู้อำนวยการสำนักบัณฑิตอาสาสมัคร (รองศาสตราจารย์สุรสวัสดิ์ หุ่นพยนต์)
กล่าวเปิดงาน:

เรียนท่านวิทยากร และท่านผู้มีเกียรติ บัณฑิตอาสาสมัคร และนักศึกษา
ที่สนใจในงานจิตอาสาทุกท่าน โดยทั่วไปแล้ว

“จิตอาสา” หมายถึง “จิต แห่งความพร้อม ที่จะเสียสละตัวเองเพื่อ
ช่วยเหลือผู้อื่น ในยามทุกข์ยาก และไม่ทุกข์ยากก็ตาม” บ่อยครั้งที่ได้ยินข่าวว่า
คนที่ทุกข์ยากได้รับสิ่งที่ไม่ต้องการ และกลายเป็นภาระ จึงมีหลายท่านที่พยายาม
หาวิธีการจัดการกับสิ่งเหล่านี้ เพื่อให้ผู้รับได้รับสิ่งที่ต้องการตามปรารถนาและ
ผู้รับก็ได้ให้ตามที่ตั้งใจไว้ นั่น ถ้าจะทำให้ทั้งผู้รับและผู้ให้มีความพึงพอใจซึ่งกัน
และกันนั้นทำได้ยาก และยากยิ่งขึ้นเมื่อเกิดสถานการณ์ฉุกเฉินและยังขาด
ประสบการณ์ในการจัดการกับสถานการณ์ฉุกเฉิน ซึ่งต่อไปจะเจอกับสถานการณ์
ฉุกเฉินมากยิ่งขึ้น สืบเนื่องจากสถิติการเกิดเหตุภัยพิบัติทางธรรมชาติ สถานการณ์
ทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน รวมทั้งนโยบาย ถ้ามีสถานการณ์
ความเดือดร้อนเพิ่มมากขึ้น มีคนเดือดร้อนมาก และขณะเดียวกันก็มีคนที่อยาก
จะให้แต่ไม่รู้จะให้อย่างไร เพราะฉะนั้นในเรื่องของการบริหารจัดการจิตอาสาใน

* อภิปราย ทางวิชาการ ในวันจันทร์ที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ ห้องบุญชูโรจน์เสถียร
ชั้น ๓ อาคารอเนกประสงค์ ๑ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์

** นักวิชาการศึกษา สำนักบัณฑิตอาสาสมัคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ภาวะฉุกเฉินจึงมีความสำคัญ สำนักบัณฑิตอาสาสมัครในฐานะหน่วยงานที่จัดสร้างเยาวชนคนรุ่นใหม่ให้มีจิตสาธารณะโดยผ่านหลักสูตรการศึกษา แล้วให้นักศึกษาไปพบกับภาคปฏิบัติจริง เรียนรู้ชุมชนในสังคมไทยว่าเผชิญกับอะไรบ้าง และอะไรคือสิ่งที่ชุมชนต้องการและตรงกับที่เราจะให้หรือไม่ และถ้าไม่จะมีวิธีการในการบริหารจัดการสถานการณ์อย่างไร ให้ความต้องการของทั้งผู้ให้และผู้รับตรงกัน เชื่อมต่อเข้ากันได้อย่างแนบสนิท วัตถุประสงค์ในการจัดอภิปรายในวันนี้เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้งานจิตอาสา และเพื่อสร้างเครือข่ายร่วมกันของผู้ที่มีจิตใจสาธารณะ จึงขอขอบคุณท่านวิทยากรที่ตอบรับมาเป็นวิทยากรในวันนี้และขอให้การจัดกิจกรรมบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

เริ่มการเสวนา

นำเสวนาโดย

รองศาสตราจารย์สุภรัตน์ รัตนมุขย์

อาจารย์ประจำสำนักบัณฑิตอาสาสมัคร

ผู้เข้าร่วมเสวนา

๑. คุณชิตชนก ฌานคุปตรัตน์

แกนนำอาสาสมัครกลุ่มอาสาตุลิต

๒. นายแพทย์ประจักษ์วิช เล็บนาค

รองเลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (ส.พ.ฉ.)

๓. อาจารย์ ดร.วาสนา วิสฤตภา

หัวหน้าศูนย์อาสาสมัครเพื่อสังคม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

รองศาสตราจารย์สุภรัตน์ รัตนมุขย์: กราบเรียนท่านผู้อำนวยการสำนักบัณฑิตอาสาสมัคร และแขกผู้มีเกียรติทุกท่าน วันนี้สำนักบัณฑิตอาสาสมัครได้จัดสัมมนาทางวิชาการเรื่อง “จิตอาสาในภาวะฉุกเฉิน” หรือจะเรียกว่า “จิตอาสาในภาวะวิกฤต” โดยได้รับเกียรติจากบุคคลที่ทำงานเกี่ยวกับภาวะฉุกเฉินที่เป็นการทำงานแบบจิตอาสา (แนะนำวิทยากร) ท่านแรก คือ

๑. คุณชิตชนก ฌานคุปตรัตน์ (คุณปู) ทำงานกับกลุ่มอาสาตุลิต ซึ่งคุณปูจะมาเล่าให้ฟังว่า อาสาตุลิต คืออะไรและทำไมต้องชื่อว่าอาสาตุลิต ปัจจุบัน

คุณปู เป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว จบการศึกษาทางด้านการบริการธุรกิจทั้งระดับปริญญาตรีและปริญญาโท และประวัติการทำงานมีประสบการณ์การทำงานในบริษัทเอกชนเป็นส่วนใหญ่

๒. นายแพทย์ประจักษ์วิช เล็บนาค ปัจจุบันเป็นรองเลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เรียกสั้นๆ ว่า ส.พ.ฉ. ที่ตั้งสำนักงานอยู่ที่กระทรวงสาธารณสุข จบการศึกษาทางด้านการแพทย์จาก มหาวิทยาลัยมหิดล (ศิริราช) จบปริญญาโททางด้านสถิติประยุกต์ มีประวัติการทำงานทั้งในโรงพยาบาลและงานบริหาร ปัจจุบันเป็นรองเลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ซึ่งต่อไปจะได้รู้ว่าสถาบันนี้ทำหน้าที่อะไรบ้าง

ท่านแรก อยากให้คุณหมอประจักษ์วิช เล่าถึงการทำงานของ ส.พ.ฉ. บ่อยครั้งที่เกิดเหตุการณ์ในภาวะฉุกเฉินหน่วยงานได้มีกระบวนการทำงานอย่างไร และคุณหมอยังมีประสบการณ์ทั้งที่ตกอยู่ในภาวะฉุกเฉินเองและการทำงานที่ช่วยเหลือคนที่อยู่ในภาวะฉุกเฉิน

นายแพทย์ประจักษ์วิช เล็บนาค: (คุณหมอเล่าถึงเหตุการณ์ฉุกเฉินที่ได้พบ) ในช่วงเวลาที่เรารับเจอกับสถานการณ์ฉุกเฉินนั้นทำให้คนเรานึกถึงหลายสิ่ง เช่น สิ่งศักดิ์สิทธิ์ สิ่งที่ยังไม่ได้ทำในชีวิต จึงเข้าใจว่าคนที่พบกับเหตุการณ์ฉุกเฉินรู้สึก และหากเรารับเจอกับสถานการณ์ฉุกเฉินเราจะทำอย่างไรได้บ้าง เนื่องจากมีอาชีพเป็นแพทย์ซึ่งหลายคนมองว่าเป็นอาชีพที่ดีได้ช่วยเหลือผู้คนแต่จริงๆ แล้ว ยังมีอีกหลายอาชีพที่สามารถทำงานช่วยเหลือผู้อื่นได้เช่นเดียวกัน หลังจากประสบเหตุภาวะฉุกเฉินเป็นเหตุให้ต้องเข้ามาทำงานอาสาสมัคร และค้นพบว่านอกจากงานในอาชีพแล้วยังมีงานอื่นๆ ให้ทำอีกมากมาย

จากที่ท่านอาจารย์สุภรณ์ ถามว่า ส.พ.ฉ. คืออะไร ในหน่วยงานราชการมีตัวย่อแทนหน่วยงานหลายตัว ซึ่งอาจจะจำไม่ได้ แต่ต้องการให้ท่านจำเพียงเบอร์โทรศัพท์ ของ ส.พ.ฉ. คือ ๑๖๖๙ เมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินท่านจะสามารถเรียกใช้งานได้ หลายท่านคงเคยได้ยินแต่ไม่ให้ความสนใจ แต่คงเคยได้ยิน ศูนย์เรนทร ศูนย์เอราวัณ ภาพใหญ่ๆ คือ ก่อนหน้านี้มีมูลนิธิป่อเต็กตึ๊ง ซึ่งตอนนี้ก็ยังทำงานอยู่ ภาพในอดีต คือ แข่งขันกันไปให้ถึงที่เกิดเหตุให้เร็วที่สุด จนบางทีอาจจะเกิด

อุบัติเหตุขึ้นได้ และอีกภาพหนึ่งคือรถโรงพยาบาลต่างๆ สำหรับผู้ที่เจ็บป่วยแล้ว โดยส่วนใหญ่จะเรียกใช้บริการรถโรงพยาบาลมากกว่า จึงมีแนวคิดว่ารถของโรงพยาบาล ควรเปลี่ยนเป็นชื่อ ที่จำได้ง่ายๆ

ดังนั้น โรงพยาบาลราชวิถีจึงตั้งหน่วยงานที่เรียกว่า “ศูนย์เรนทร” ขึ้นมา และมีความต้องการให้กระจายออกไปทั่วประเทศ ส่วนใน กทม. ก็จะมี “ศูนย์เอราวัณ” ที่เป็นศูนย์รวมของโรงพยาบาลในเขตกรุงเทพมหานคร

หลังจากเหตุการณ์สึนามิ ถูกเสนอแนะจากต่างชาติมากโดยเฉพาะในเรื่องของการบริหารจัดการที่ ไม่มีตัวกลางในการประสานจึงมีการจัดตั้ง ส.พ.ฉ. ขึ้น แล้วนำหน่วยงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับช่วยเหลือและการบรรเทาป้องกันสาธารณภัย มาอยู่ด้วยกัน และในกระทรวงมหาดไทย ชื่อกรมบรรเทาสาธารณภัย ที่มีหน้าที่จัดการในเรื่องของการบรรเทาสาธารณภัย และเกิดหน่วยงานการแพทย์ฉุกเฉินขึ้น เป็นที่มาของ ส.พ.ฉ. หรือสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ อีกทั้งเป็นการยกระดับขึ้นมาจากหน่วยกู้ภัยต่างๆ แล้วให้เป็นหน่วยงานประสานงาน เมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน ทั้งในพื้นที่ที่ไม่มีหน่วยกู้ภัยเพื่อประสานงานให้หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ ทำหน้าที่ในภาวะฉุกเฉิน เบอร์โทรศัพท์ของ ส.พ.ฉ. ๑๖๖๙ เมื่อโทรศัพท์จากทั่วประเทศจะไปติดที่ศูนย์รับแจ้งเหตุ ของโรงพยาบาลประจำจังหวัดของจังหวัดนั้นๆ จากนั้นเมื่อแจ้งเหตุแล้วจะมีการส่งรถฉุกเฉินออกไป เมื่อถึงที่เกิดเหตุจะต้องแจ้งกลับมายังที่ศูนย์สั่งการ และศูนย์สั่งการ จะประเมินจากสถานการณ์ว่าผู้ที่ได้รับบาดเจ็บควรถูกนำตัวส่งไปยังโรงพยาบาลไหน โดยดูจากความพร้อมในการรับคนไข้ของแต่ละโรงพยาบาล โดยคำว่าภาวะฉุกเฉินไม่ได้หมายความว่าถึง เฉพาะอุบัติเหตุเท่านั้นแต่หมายรวมถึง เหตุการณ์อื่นๆ ด้วย เช่น การเจ็บป่วยเฉียบพลัน โรคหัวใจ โรคเส้นเลือดในสมอง เป็นต้น

ในส่วนของคนทำงานอาสาสมัคร ได้นำผู้ที่ทำงานอาสาสมัครอยู่แล้ว มาเข้ารับการอบรมร่วมกัน เพื่อให้อยู่ในระบบเดียวกัน และจัดกิจกรรมสร้างแรงจูงใจให้อาสาสมัครเข้ามารับการอบรมร่วมกันโดยการมอบเข็มเชิดชูเกียรติ เพื่อสร้างความมั่นใจกับคนที่อยู่ในภาวะฉุกเฉินว่าบุคคลเหล่านี้สามารถช่วยเหลือเขาได้ และในระดับต่อมาก็คือกลุ่มของเวชกรฉุกเฉิน

รองศาสตราจารย์สุภรัตน์ รัตนมุขย์: ในส่วนของผู้ที่มาทำงานเวชกรฉุกเฉินนั้นมาจากไหนและได้มีการพิจารณาในส่วนของคุณสมบัติบ้างหรือไม่

นายแพทย์ประจักษ์วิช เล็บนาค:

คนที่ เป็นอาสาสมัครส่วนใหญ่ เป็นกลุ่มผู้ที่ผ่านการอบรมในระดับพื้นฐานไม่กี่ชั่วโมง แต่มีอีกระดับคือ คนที่ผ่านการอบรมมาหลายร้อยชั่วโมงแล้วจะมีการจ้างงาน มีค่าตอบแทนมอบให้พอเป็นแบบนี้จึงมีความเป็นวิชาชีพมากขึ้น และมี

กลุ่มคนที่ เป็นเวชกรฉุกเฉินระดับต้น มีประมาณ ๔,๐๐๐ คน ระดับกลางประมาณ ๑,๐๐๐ คน เหตุผลที่มีเวชกรฉุกเฉินเพราะว่า เป็นไปไม่ได้ที่จะมีคุณหมอไปประจำกับรถฉุกเฉิน ได้ทุกคัน แม้แต่ในโรงพยาบาลเองหมอยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อความต้องการ ทางสถาบันฯ จึงจัดให้มีกระบวนการตรงนี้ขึ้น เพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า อีกทั้ง ส.พ.จ. ยังมีตราสัญลักษณ์ของหน่วยงานซึ่งมีความสอดคล้องกับหน่วยการแพทย์ฉุกเฉินทั่วโลกทุกประเทศใช้ตราสัญลักษณ์เหมือนกันหมด

รองศาสตราจารย์สุภรัตน์ รัตนมุขย์: แล้วในทุกประเทศมี วิสัยทัศน์เดียวกันหรือไม่

นายแพทย์ประจักษ์วิช เล็บนาค: ในทุกประเทศมี วิสัยทัศน์ (Vision) และแนวทางการทำงานเหมือนกันเรื่องการจัดการประสานงานให้ความช่วยเหลือฉุกเฉิน ที่เหมือนกัน คือ เริ่มตั้งแต่มีคน แจ้งเหตุเข้ามาแล้ว รายงานว่าเหตุที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไร และจะแก้ไขสถานการณ์อย่างไร และต่อมาก็คือ On scene care เป็นการดูแลเบื้องต้นในที่ที่เกิดเหตุ เพราะฉะนั้นการดูแลรักษาจึงเริ่มตั้งแต่การรับโทรศัพท์แจ้งเหตุโดยจะมีการแนะนำถึงการปฐมพยาบาลเบื้องต้น

การทำงานจิตอาสาในกรณีของเหตุการณ์ฉุกเฉินผู้ที่ได้รับความเจ็บป่วยอาจจะไม่สะดวกที่จะโทรศัพท์มาแจ้งเหตุ หรืออาจจะเกิดมาสะดุ้งใจ เมื่อพบเห็นเหตุการณ์อะไรเราก็สามารถโทรศัพท์แจ้งเหตุได้ จึงอาจมีการสอบถามข้อมูลละเอียดมากเพราะต้องการข้อมูลที่ชัดเจน แต่ไม่ต้องกังวลว่าจะมีความเกี่ยวข้องกับทาง

คดีความ และโทรศัพท์โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เมื่อโทรศัพท์มา ๑๖๖๙ แล้วจะมีการส่งรถไปรับคนเจ็บเพื่อส่งโรงพยาบาล รวมไปถึงทางอากาศโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม เพราะให้เฮลิคอปเตอร์ของหน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานนี้เป็นหน่วยงานของรัฐที่มีรูปแบบการบริหารที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การทำงานของกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข กำหนดให้มีบอร์ดผู้บริหารเข้ามากำกับดูแล

ในพันธกิจข้อที่ ๔ ของ ส.พ.ฉ. มีความใกล้เคียงกับงานจิตอาสาในภาวะฉุกเฉินมากที่สุด กล่าวคือ สำหรับใน พันธกิจ ข้อแรกๆ นั้นเป็นเพียงการทำให้เกิดมาตรฐาน โดยมีอยู่ ๒ ข้อ คือ

ข้อ ๒ การพัฒนาเครือข่ายและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคีทุกภาคส่วน ซึ่งไม่ใช่ เฉพาะหน่วยงานของรัฐเท่านั้น หน่วยงานเอกชน ที่อยากทำก็สามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้ เพราะในเรื่องของภัยพิบัติมีงานให้ต้องทำมาก

ข้อที่ ๔ ศูนย์ประสานงานการแพทย์ฉุกเฉินกรณีเกิดภัยพิบัติ ในการเกิดไปภัยพิบัตินั้นมีหลายขั้นตอนโดยคือ

๑) ระดับแรกนั้นเป็นการตอบโต้กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่เหตุการณ์กำลังเกิด

๒) ต่อมาเป็นการดูแลหลังจากเกิดเหตุแล้ว

๓) ช่วงที่สำคัญที่สุดคือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหา แต่ทุกคนมักจะละเลยในช่วงนี้ไป เพราะบ้านเราโชคดีที่ไม่อยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติจนทำให้คนไทยไม่ตระหนักถึงปัญหาเพราะไม่เคยคิดว่าจะเกิดกับประเทศไทย ต่างจากเหตุการณ์สึนามิ ที่ประเทศญี่ปุ่น

โดยหลังเกิดเหตุการณ์สึนามิขึ้นแล้ว เป็นที่น่าชื่นชมมาก ต่างจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวที่ประเทศเฮติ เพราะเป็นประเทศที่น่าสงสาร จึงเกิดการตั้งคำถามกับคนไทยว่า ถ้าเกิดเหตุการณ์แบบนั้นกับคนไทยจะทำอย่างไร จึงฝากความหวังไว้กับคนรุ่นใหม่ของสังคมไทย เพราะเมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้นเพียงหน่วยงานของรัฐไม่สามารถจัดการกับปัญหาได้ทันทั่วทั้งที่ เพราะฉะนั้นประชาชนควรมีการวางแผนการรับมือกับปัญหาไว้ก่อน คือการเริ่มต้นกับตัวเองก่อน ก่อนที่จะไปช่วยคนอื่นต้องเอาตัวเองให้รอดก่อน เพื่อให้สามารถรับมือกับสถานการณ์ฉุกเฉินได้

นอกจากนี้ได้จัดให้มีแบบฟอร์มการแต่งกายของอาสาสมัครและยังมีการทำผ่านสมาธิโดยเพื่อใหัรับทราบกลไกการทำงาน เพื่อผลักดันให้เกิดกระบวนการทำงาน การทำงานจิตอาสาไม่ได้มีเฉพาะในเหตุการณ์ภัยพิบัติเท่านั้น จริงๆ แล้วสามารถทำได้ตลอดเวลา

รองศาสตราจารย์สุภรัตน์ รัตนมูขัย: ขอบคุณนายแพทย์ประจักษ์วิช เล็บนาค (คุณหมอดั้ม) ผมประทับใจมาก ที่ประเทศไทยได้รับบทเรียนหลังจากเกิดเหตุการณ์สึนามิ จากการถอดบทเรียนพบว่าประเทศไทยยังขาดในเรื่องของประสบการณ์แต่ไม่ขาดในเรื่องของจิตอาสา ตอนนั้นจำได้ว่าสอนหนังสืออยู่ได้รับโทรศัพท์แจ้งว่าเกิดแผ่นดินไหว หลังจากนั้นวันรุ่งขึ้นพบว่ามึผู้คนทยอยกันลงไปภาคใต้เป็นจำนวนมาก ตอนนั้นจิตอาสาเยอะมากแต่ไปแล้วไม่รู้จะไปทำอะไร แทนที่ไปแล้วจะเกิดประโยชน์แต่กลับเป็นปัญหาให้กับพื้นที่ ซึ่งพอมีระบบการบริหารจัดการตรงนี้แล้วมีประโยชน์มาก จากการที่คุณหมอดั้ม พูดสามารถเชื่อมโยงได้หลายประเด็น คือ ในส่วนของภาคประชาชนเข้ามาทำในเรื่องของการป้องกันและการเตรียมความพร้อม

จากกรณีการเกิดสึนามิที่ญี่ปุ่นหากถอดบทเรียนแล้ว พบว่า คนญี่ปุ่นมีการเตรียมความพร้อม การอบรมในเรื่องการอพยพ การเตรียมตัวอย่างไรเมื่อเกิดภัยพิบัติ แล้วทำตามที่ได้เรียนหรืออบรมมาตลอดโดยที่ไม่ตื่นตระหนก ซึ่งตรงนี้หมอดั้มบอกว่าประเทศไทยนั้น มีความโชคดีที่ไม่อยู่ในเขตภัยพิบัติ แต่ความโชคดีในอดีตอาจจะไม่โชคดีในอนาคตต่อไป ก็ได้เพราะภัยพิบัติอาจจะเกิดขึ้นเร็วๆ นี้ก็ได้ และประเด็นที่สองคือ เมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้นแล้วสามารถช่วยตัวเองได้ทำให้เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ แทนที่จะเกิดความรู้สึกเศร้าโศกเสียใจ เป็นสิ่งสำคัญในการทำงานจิตอาสาในภาวะฉุกเฉิน ในเรื่องของจิตอาสาต้องแบ่งประเภท จะเป็นจิตอาสาตามยถากรรมอย่างเดียวน่าไม่ได้ ต้องมีประเภทที่มีความเป็นมืออาชีพเฉพาะ มีความเชี่ยวชาญ ความรู้ สอดคล้องกับกฎบัตรของสหประชาชาติที่เน้นในเรื่องของอาสาสมัครที่มีความชำนาญเชี่ยวชาญและแบ่งประเภทของผู้ที่มีความเชี่ยวชาญนั้นจะได้นำมาใช้ประโยชน์ในสภาวะที่เกิดภัยพิบัติขึ้น

ย้อนกลับไปประเด็นที่หมอต้มเคยตกอยู่ในเหตุการณ์ฉุกเฉินและเป็นผู้เฝ้าดูเหตุการณ์ในภาวะฉุกเฉิน หมอต้มคิดว่าถ้าย้อนกลับไปเมื่อปี ๒๕๓๓ ถ้ามี ส.พ.ฉ. ตอนนั้นเหตุการณ์ ความรุนแรงจะลดลงหรือไม่ หรือในเหตุการณ์สึนามิ ถ้าเรามีระบบการบริหารจัดการในเรื่องของจิตอาสา อาสาสมัคร ที่มีความเชี่ยวชาญในการช่วยเหลือจะทำให้ความรุนแรงลดลงเหมือนกับในประเทศญี่ปุ่นหรือไม่

นายแพทย์ประจักษ์วิช เล็บนาค: ในเหตุการณ์แก็สระเบิดที่ทำให้ชีวิตผมเปลี่ยนไปนั้น ถึงแม้ว่าจะมีการจัดระบบอย่างไรก็คงไม่ดีขึ้นเพราะในปัจจุบันยังมีรถแก็สวิ่งอยู่บนท้องถนน เมื่อเทียบกันระหว่างเหตุการณ์ไฟไหม้ที่ซานติก้าผับ ไฟไหม้เหมือนกัน ในเหตุการณ์ที่มีแก็สระเบิดนั้นมีคนไข้เข้าไปที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โรงพยาบาลตำรวจเป็นจำนวนมากเกินไป และโรงพยาบาลศิริราชอีกจำนวนหนึ่ง โดยไม่มีการติดต่อประสานงานกัน ทำให้มีคนไข้เสียชีวิตเป็นจำนวนมาก แต่มาถึงเหตุการณ์ที่ซานติก้ามีการย้ายโรงพยาบาล ทั้งโรงพยาบาลของรัฐและเอกชนเกิดจากการจัดการประสานงานทำให้มียอดผู้เสียชีวิตที่โรงพยาบาลน้อย ส่วนในเหตุการณ์สึนามิเป็นเรื่องใหญ่กว่ามาก จึงจัดการได้ยากกว่า แต่หากมีการจัดการที่ดีจะช่วยได้ในกรณีของคนที่ยังติดอยู่ในสถานที่ต่างๆ แล้วเสียชีวิตในเวลาต่อมา การส่งอาหารหรือคนที่เข้าไปดูและจะสามารถจัดการได้ว่าพื้นที่ไหนช่วยเหลือแล้วไม่ต้องเข้าไปอีก

รองศาสตราจารย์ศุภรัตน์ รัตนมุขย์: ในประเทศญี่ปุ่นหรือประเทศไต้หวัน ที่ประสบปัญหาคล้ายๆ บ้านเราพบว่าการขอความช่วยเหลือจากส่วนกลางใช้เวลานานกว่าจะมาถึง เขาจึงมีแนวคิดใช้อาสาสมัครชุมชน มีการช่วยเหลือกันระหว่างชุมชนจึงเป็นบทเรียนที่สำคัญอย่างหนึ่งคือทำให้เกิดชุมชนช่วยตัวเองได้และที่สำคัญ คือ กรณีเกิดเหตุการณ์ฉับพลันคนที่ตายก็คงช่วยอะไรไม่ทันท่วงที แต่ผมกำลังนึกถึงกรณีตัวอย่างว่าถ้าหากมีการเตรียมความพร้อมของตัวเองก่อนเกิดภัยพิบัติก็จะสามารถช่วยได้ในระดับหนึ่ง ในเบื้องต้น คุณหมอต้มได้พูดถึงเห็นภาพของ ส.พ.ฉ.และสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้

รองศาสตราจารย์ศุภรัตน์ รัตนมุขย์: ตอนนี้เรามีวิทยากรมาเพิ่มเติมอีก คือ บุคลากรที่ทำงานอาสาสมัครและอยู่เบื้องหลังการทำงานอาสาสมัคร อาจารย์

ดร.วาสนา วิสฤตภา (อาจารย์หนึ่ง) ปัจจุบันเป็นหัวหน้าศูนย์อาสาสมัครเพื่อสังคม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ทำงานในส่วนของงานประสานงานให้กับนักศึกษา เมื่อเกิดภัยพิบัติในการส่ง นักศึกษา เข้าไปช่วยเหลือ เป็นกระบวนการที่น่าสนใจในแง่ของการช่วยเหลือและการบ่มเพาะจิตอาสาให้กับเยาวชนรุ่นใหม่ แต่ก่อนที่อาจารย์หนึ่งจะพุดผมนขอกลับมาที่คุณชิตชนก ซึ่งเป็นแกนนำกลุ่มอาสาสมัคร มีความเป็นมาอย่างไรถึงมาทำในเรื่องของจิตอาสาช่วยเหลือชาวบ้าน และชื่อของกลุ่มอาสาสมัครมีที่มาจากอะไร และเริ่มทำมาตั้งแต่เมื่อไหร่แล้ว และทำอะไรบ้าง

คุณชิตชนก ฌานคุปตรัตน์: สวัสดิ์คะ กลุ่มอาสาสมัคร เมื่อปีที่ผ่านมามาเราเห็นภาพบ้านเมืองที่เราไม่รู้ว่าทำอะไร ขณะนั้นมีการเล่น Facebook จึงได้พูดคุยกับกลุ่มเพื่อนใน Facebook ว่าจะทำอย่างไรบ้าง จึงมีการนัดรวมตัวกันและมีโอกาสพบกันท่านรองผู้ว่า กทม. และร่วมกันทำกิจกรรม Big Cleaning Day โดยยังไม่มีชื่อกลุ่มแต่เป็นการรวมตัวกันในกลุ่มของ สื่อออนไลน์ ต่างๆ เช่น Facebook Twitter เว็บไซต์พันทิพ เราเริ่มต้นไปทำความสะอาดกันที่สวนลุมพินี พอลงไปทำแล้วก็มียุทธศาสตร์คนเข้ามาช่วยมากขึ้นเรื่อยๆ จากนั้นอุปกรณ์การทำความสะอาดที่มีอยู่เริ่มหมดลงจึงมีการประกาศระดมของทุกอย่างบนสื่อออนไลน์ซึ่งได้รับการสนับสนุนเป็นจำนวนมาก จากนั้นทำให้เห็นภาพว่าทุกคนมีจิตอาสา ทั้งเด็กผู้ใหญ่ จึงมีการตั้งชื่อกลุ่มว่า “กลุ่มประเทศไทยสดใสยิ่งกว่าเดิม” ใน Facebook และทำกิจกรรมต่อมาเรื่อยๆ เช่น การขอรับบริจาคยาเพื่อนำไปช่วยเหลือพื้นที่ภาคใต้ ช่วยหน่วยแพทย์กู้ชีพในครั้งแรกที่ขอรับบริจาค่นั้นได้เงินสดประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ กว่าบาท และยา โดยใช้เวลา ๑ สัปดาห์ นำของที่ได้รับบริจาคลงไปจังหวัดนราธิวาส และแจกจ่ายให้หน่วยแพทย์เคลื่อนที่แต่ละหน่วย หลังจากนั้นก็จัดกิจกรรมมาเรื่อยๆ จนกระทั่งเกิดเหตุน้ำท่วมที่ จังหวัดราชบุรี ได้มีการจัดทำถุงยังชีพประมาณ ๕๐๐ ถุง เพื่อบริจาค จากนั้น ๑ สัปดาห์เกิดเหตุน้ำท่วมที่ จังหวัดนครราชสีมา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จึงมีการรับบริจาคผ่าน Facebook สื่อออนไลน์ (Social Network) จนได้รับการสนับสนุนจากผู้ใหญ่ท่านหนึ่งให้มีการตั้งศูนย์รับบริจาคที่โรงแรมดุสิตธานี ในวันแรกได้รับของบริจาคเพื่อจัดทำถุงยังชีพได้มากกว่า ๑,๐๐๐ ชุด โดยได้รับความร่วมมือจากคนที่ทำงานออฟฟิศที่

อาสาตุลิต

ประเทศไทยกลับมามีประชาธิปไตยแล้ว

ArsaDusit

ประเทศไทยกลับมามีประชาธิปไตยแล้ว

การช่วยเหลือผู้ประท้วง
กิจกรรม
บัญชี31 มีนาคม-10 เมษายน
ดูวิธีใช้เว็บไซต์แบบทาม
สภุภพิตะ
เกี่ยวกับภัยพิบัติ
เรื่องเด่น

อาสาตุลิต@“บ้านอาสาใจดี”
บ้านอาสาใจดี สสส. ประสานพลังภาคีเครือข่ายองค์กร “บ้านอาสาใจดี” (ศูนย์อาสาสมัครเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย) ทำหน้าที่
เชื่อมโยงอาสาสมัคร ระดมทุนและความช่วยเหลือ เริ่มเปิดดำเนินการตั้งแต่วันที่ 10.00-20.00 น. ทุกวัน “บ้านอาสาใจดี” รับ

Subscribe Archives Tags Popular

RSS Feed | Comments Feed

ติดตามข่าวสารจากอาสาตุลิตผ่านทางอีเมล.

ใส่อีเมลเพื่อรับข่าวสาร

Privacy guaranteed. We will not share your information.

ผู้สนับสนุนอาสาตุลิต

กิจกรรมที่ผ่านมา

ขอเชิญร่วมบูรณะพระธาตุจอมกิตติ
ร่วมกันคะ
ขอเชิญร่วมบูรณะพระธาตุจอมกิตติร่วมกัน
คะ
<http://www.facebook.com/event.nbp?>

กิจกรรมที่กำลังดำเนินการ

อาสาตุลิต@“บ้านอาสาใจดี”
บ้านอาสาใจดี สสส. ประสานพลังภาคีเครือข่ายองค์กร “บ้านอาสาใจดี” (ศูนย์อาสาสมัครเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย) ทำหน้าที่
เชื่อมโยงอาสาสมัคร ระดมทุนและความ

สืลมาช่วยกันแพ็คถุงยังชีพตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐-๒๔.๐๐ น. ทุกวัน ตั้งแต่วันที่ ๒๔ ตุลาคม-พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ได้รับของบริจาคเพื่อจัดทำถุงยังชีพ ๙๐,๐๐๐ กว่าถุง และของที่ไม่ได้แพ็คเป็นถุงอีก ๖ ตัน ได้จัดส่งไปที่เกิดเหตุทั้งหมด การทำงานทั้งหมดรวมถึงการขนส่งถุงยังชีพไปยังที่เกิดเหตุเป็นการทำงานโดยเครือข่ายจิตอาสาทั้งหมด เนื่องจากกลุ่มของเราไม่ใช่หน่วยงานภาครัฐหรือองค์กร แต่เราเป็นเพียงกลุ่มคนที่รวมตัวกันขึ้นเท่านั้น โดยประสานงานกับคนที่อยู่ในพื้นที่ อย่างเช่นที่อาจารย์บอกว่า “การมีจิตอาสาอย่างเดียวไม่เพียงพอต่อพื้นที่ที่เกิด เหตุการณ์จะต้องมีการบริหารจัดการ การตรวจสอบข้อมูล” การประสานงานกับ คนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงความต้องการที่แท้จริง เช่น ในครั้งแรกที่กลุ่มของเราจัดทำถุงยังชีพไปให้ที่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ชาวบ้านไม่สามารถรับของได้เนื่องจากเป็น ชาวมุสลิม จากนั้นจึงได้กำหนดให้มีการรับบริจาคของเฉพาะที่มีเครื่องหมายฮาลาล เท่านั้น เป็นต้น ในการเข้าไปในพื้นที่นั้นจะต้องมีการศึกษาข้อมูลก่อน เพราะการที่ เราเข้าไปนั้นอาจจะเป็นการสร้างความลำบากให้หน่วยงานในพื้นที่มากกว่า ทั้งหมดนี้จึงเป็นที่มาของชื่อกลุ่มว่า “อาสาตุลิต” มาจากชื่อของโรงแรมตุลิตธานี หลังจากนั้นเรายังทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ทั้งสัณนิทานที่ญี่ปุ่น เหตุการณ์ความไม่สงบบริเวณ

ชายแดนเขาพระวิหาร หลังจากเหตุการณ์ทั้งหมดกลุ่มอาสาสมัครเริ่มมองเห็นว่า ความช่วยเหลือมากมายจากบุคคลภายนอกจะไม่ประสบผลสำเร็จหากคนที่ประสบ เหตุการณ์ฉุกเฉินไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้อย่างมีสติ จึงเริ่มมีทำงานเพื่อ ให้ความรู้ สอนให้ทุกคนสามารถช่วยเหลือตัวเองได้เมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินโดย ประสานงานกับหน่วยงานในพื้นที่ในการขอข้อมูลของพื้นที่เสี่ยงภัยต่างๆ เพื่อนำ ไปถ่ายทอดให้ชาวบ้านรวมถึงวิธีการเอาตัวรอด เพื่อให้ชาวบ้านในพื้นที่สามารถ ช่วยเหลือตัวเองได้ดังเช่นที่อาจารย์บอกว่าเราจะไม่สามารถช่วยเหลือใครได้หาก ยังเอาตัวเองไม่รอด เราจึงควรรู้วิธีการเอาตัวรอดเบื้องต้นจากการสถานการณ์ ฉุกเฉิน

ตอนนี้ยังต้องการเครือข่ายการทำงานอีกเป็นจำนวนมาก หากท่านใด ต้องการเข้ามามีส่วนร่วมสามารถเข้าไปได้ที่เว็บไซต์ ของอาสาสมัครได้ เพราะที่ ผ่านมาตอนเรือ่น้ำตาลล่มที่ให้น้ำเสีย ปลาตาย เราคิดย้อนกลับไปทีแนวคิด เศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึงประสานงานไปที่หน่วยงาน เศรษฐกิจพอเพียงและได้รับความรู้เกี่ยวกับการใช้จุลินทรีย์ธรรมชาติ โดยนำแกลบ มาผสมกับจุลินทรีย์ บั๊นเป็นก้อนแล้วโยนลงไปในน้ำเพื่อช่วยเพิ่มปริมาณออกซิเจน ในน้ำ จึงได้มีการประสานงานกับโรงเรียนบริเวณอำเภอสามโคก ซึ่งเป็นจุดก่อนที่ แม่น้ำเจ้าพระยาจะไหลสู่คลองประปา ให้เด็ก ๆ ช่วยกันบั๊นก้อนจุลินทรีย์ (EM Ball) ประสานงานกับตำรวจน้ำในการโยนก้อนจุลินทรีย์ ลงในแม่น้ำทั้งบริเวณสามโคกและ บริเวณที่เรือ่น้ำตาลล่มโดยมีการทำความเข้าใจกับชาวบ้าน ชุมชนริมแม่น้ำว่าเราโยน อะไรลงไปแม่น้ำ มีประโยชน์อย่างไรต่อน้ำ จากการทำงานในครั้งนั้นทำให้ปลาใน บริเวณที่เราโยนก้อนจุลินทรีย์ มีชีวิตรอดสร้างความภาคภูมิใจให้กับเด็ก ๆ ที่ช่วย กันบั๊นก้อนจุลินทรีย์ เป็นอย่างมาก ซึ่งก้อนจุลินทรีย์ดังกล่าวสามารถใช้ประโยชน์ ได้หลายอย่างทั้งในน้ำจืด ในดิน และน้ำทะเล

คุณชิตชนก วัฒนคุปต์รัตน์: ขณะนี้สมาชิกของเครือข่ายอาสาสมัคร ใน Facebook มีประมาณ ๒,๐๐๐ กว่าคน ซึ่งมีความหลากหลายมากแสดงให้เห็น ว่าทุกคนมีจิตอาสาอยู่ในตัวอยู่แล้วเพียงแค่ว่าต้องรู้บทบาทหน้าที่ของตัวเองว่าควรทำ อย่างไร

รองศาสตราจารย์สุภรัตน์ รัตนमुखย์: ผมสนใจในประเด็นว่าในชีวิตประจำวันคุณปูมีอาชีพ มีธุรกิจ มีงานอดิเรกทำอยู่แล้ว พอเข้ามาทำงานจิตอาสา แล้วชีวิตเปลี่ยนไปบ้างไหม

คุณจิตชนก ฌานคุปตรัตน์: ชีวิตเปลี่ยนไปเยอะมาก เพราะในการทำกิจกรรมทั้งหมดค่อนข้างใช้เวลาเยอะ ช่วงที่ทำใหม่ ๆ คุณแม่ไม่เข้าใจถึงขั้นห้ามออกจากบ้าน พอคุณแม่เห็นภาพการทำงานก็เข้าใจมากขึ้น เมื่อเราได้ช่วยเหลือคนอื่นแล้วทำให้เรามีความสุข

รองศาสตราจารย์สุภรัตน์ รัตนमुखย์: คุณปูเป็นคนอ่อนไหวมาก ใช้ไหม เพราะเท่าที่ผมศึกษามาคคนที่ทำงานจิตอาสา มักจะเป็นคนที่มีจิตใจอ่อนไหว นั่นเป็นจิตอันหนึ่งของคนที่ทำงานจิตอาสาไม่ใช่สิ่งที่แปลกหรือผิดปกติ และสิ่งหนึ่งที่ได้เรียนรู้จากกลุ่มอาสาสมัคร คือ เป็นกลุ่มที่มีพลังที่ดีในการขับเคลื่อน แสวงหาความรู้ใหม่ๆ อยู่เรื่อยๆ ซึ่งเป็นตัวอย่างที่ดีในการแก้ไขปัญหาต่างๆ และไม่ได้ศึกษาอย่างเดียวแต่มีการนำมาขึ้นเว็บไซต์เพื่อนำความรู้มาเผยแพร่เป็นกรณีตัวอย่างที่น่าสนใจที่ทางกลุ่มพยายามจะให้ความรู้แก่คนทั่วไปในการเตรียมความพร้อมเมื่อเกิดภัยพิบัติขึ้น

นายแพทย์ประจักษ์วิช เล็บนาค: ผมชื่นชมเพราะมีหลายอย่างที่รัฐหรือหน่วยงานราชการไม่สามารถทำได้ เช่น กรณีเรือบรรทุกน้ำตาลล่มถ้าหน่วยงานของรัฐเข้าไปทำจะเกิดคำถามและการตรวจสอบต่างๆ มากมาย ดังนั้นหน่วยงานรัฐและกลุ่มต่างๆ ในสังคมต้องมีการทำงานร่วมกัน

รองศาสตราจารย์สุภรัตน์ รัตนमुखย์: เมื่อเกิดภัยพิบัติขึ้นกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่อยู่ในสถาบันการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นมหาวิทยาลัยเอกชน มีความเป็นมาอย่างไรที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ มาตั้ง ศูนย์อาสาสมัคร (Volunteer Center) และมีผลต่อการพัฒนาจิตอาสาในเมืองไทยอย่างไร ขอเรียนเชิญอาจารย์อาจารย์ ดร.วาสนา ครับ

อาจารย์ ดร.วาสนา วิสฤตาภา: สวัสดิ์ค่ะ ในส่วนของศูนย์อาสาสมัครเพื่อสังคม ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ เริ่มจากคำริของท่านอธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ดร.วรภรณ์ สามโกเศศ) ท่านมีความเชื่อว่าพลังเล็กๆ ที่มีอยู่ใน

ทุกที่สามารถทำให้เกิดความสุขได้ ในส่วนของศูนย์อาสาสมัคร ตั้งแต่อดีตเราดูแลในส่วนของการศึกษาให้เกิดกิจกรรมที่ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้ฝึกการปฏิบัติจริง ประกอบกับเมื่อปีที่แล้วพบว่ามีเหตุการณ์ที่ต้องการความช่วยเหลือ คือเริ่มต้นมาจากเสียงเล็กๆ ของเด็กที่ถามว่า “เราจะทำอะไรหรือช่วยอะไรได้บ้าง” นั่นคือ

จุดเริ่มต้นและเป็นสิ่งสำคัญที่จะเข้าไปช่วยในสถานการณ์ฉุกเฉินต่างๆ นั้น อันดับแรกคือเราต้องทราบข้อมูล การรับรู้ข้อมูล ที่สามารถทำได้อย่างรวดเร็ว คือผ่าน Social Network สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งคือการช่วยอย่าง เช่น ท่านอธิการบดีมาช่วยกันแก้ปัญหาวสาร อาจจะเป็นต้นแบบและแรงบันดาลใจให้นักศึกษาได้เห็น นอกจากนั้นสิ่งที่ศูนย์อาสาสมัครต้องการจะสร้างขึ้น คือ ความใกล้ชิดการลดช่องว่างระหว่างวัย ในการทำกิจกรรมของเราจะร่วมระหว่างนิสิต-นักศึกษา บุคลากรทั้งภายในภายนอกสถาบัน และชุมชนภายนอกสถาบัน ก่อนหน้านี้เรามีที่ตั้งอยู่ที่สถานีโทรทัศน์ Thai PBS ซึ่งเราพบว่าสถานีโทรทัศน์ช่องนี้ไม่สามารถช่วยเหลือในเรื่องของการขอรับบริจาคให้เราได้เลย กลายเป็นอีกแรงผลักดันให้เราต้องทำงานสิ่งหนึ่งที่มองเห็นคือ อาสาสมัครเป็นคนขี้อายอยากช่วยแต่ ขี้อายไม่ยอมออกโทรทัศน์ อย่าเดินมาสัมภาษณ์ ในฐานะของคนที่เป็นผู้ดูแลเราพบว่า เด็กๆ อยากทำความดีแต่ไม่กล้า จนต้องมีรูปแบบว่า ทำดียังบอกเล่ายังมีพลัง เมื่อไรที่เราได้รับฟังเรื่องราวที่ดีๆ ความสุขจะเกิดขึ้น ตัวเองได้ไปเข้าร่วมอบรมโครงการพุทธฉือจี้ มีคนถามว่าทำไมเมืองไทย ซึ่งเป็นเมืองพุทธถึงมีอาสาสมัครน้อย เป็นสิ่งที่หาคำตอบไม่ได้

ดังนั้นจึงมีการค้นคว้า ทำอย่างไรให้นักศึกษา มีความรู้สึกอยากช่วยเหลือคนอื่น ก็ต้องมีวิธีหลอกล่อซึ่งแต่ละคนจะมีจริตที่แตกต่างกันบางคนชอบงานหนัก บางคนไม่สามารถจะออกไปตากแดดได้ ลักษณะเหล่านี้ทำให้เกิดการแบ่งงานออกเป็นส่วนๆ แล้วส่งต่อข้อมูลให้ถึงกันด้วยวิธีการต่างๆ แต่วิธีที่

ศูนย์อาสาสมัครฯ ใช้ คือการส่งข้อความทางโทรศัพท์มือถือ ซึ่งบางครั้งบางเบอร์ ถูกเปลี่ยนไปเป็นเบอร์ของบุคคลภายนอกทำให้เราได้เครือข่ายการทำงานเพิ่มขึ้น การทำงานอาสาสมัครของคนหนึ่งคนจะเป็นประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ถ้าเขาพูด หรือแสดงออก แต่อีกส่วนที่ต้องระวัง คือ ความรู้สึกไม่พอใจ ไม่สบายใจของอาสาสมัครแต่ละคนเพราะไม่ใช่เช่นนั้นเขาจะเสียเขาไปจากงานอาสาสมัคร กำลังมองว่าในสถานการณ์ที่ส่งบอย่างปัจจุบันนี้ที่อาจารย์บอกว่าจะต้องมีการเตรียมความพร้อมของการทำงานอาสาสมัคร ทั้งการทำงานในภาวะฉุกเฉินหรือการช่วยเหลือตัวเอง แค่เพียงอย่าอายุที่จะทำความดี ทำงานอาสาสมัคร เพราะจริง ๆ แล้ว อาจจะมีคนที่อยากทำเหมือนเราหรือแอบชื่นชมคุณอยู่ ดังนั้นความกล้าที่มีอยู่ในตัวของเรายังปล่อยออกมาเร็วเท่าไรรย่อมเป็น กัลยาณมิตรให้กับคนอื่นในการสร้างพลังให้เขา กล้าที่จะทำความดีต่อไป

การบอกในเรื่องราวต่าง ๆ ถึงแม้ว่าในกิจกรรมครั้งนั้นเราอาจจะไปไม่ได้ แต่แค่ส่งต่อก็เป็นสิ่งที่ดี เช่น ผู้ใหญ่ใจดีหลายคนที่ไม่มีแรงที่จะไปก็ช่วยเป็นแหล่งทุนให้เรา และเราก็มีหน้าที่ที่จะทำสิ่งนั้นให้ดีที่สุด และทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดไม่ว่าจะด้วยวิธีใด ทุกอย่างถูกสอนเข้าไปในเนื้อหาให้มีความละเอียดอ่อนถูกสอนอยู่

ในกระบวนการทำงานอาสาสมัคร เช่น การแพทย์ของเพื่อช่วยนำท่วมทำให้เขาทราบว่า การแพทย์ของที่สวายนแล้วจะทำให้มีความสุขทั้งผู้ให้และผู้รับ เพราะเมื่อเขาเป็นผู้มอบของให้กับผู้ประสบภัยด้วยตัวเองเขาจะพบว่าการที่แพทย์ของไม่เป็นระเบียบ เมื่อส่งให้กับมือผู้ประสบภัยจะมีความรู้สึกอย่างไร บางคนจะเอาถุงมาแกะออก เพื่อเรียงใหม่ เป็นการเรียนรู้ที่ทุกคนต้องได้รับการเรียนรู้ทั้งหมดทั้งกระบวนการ เนื่องจากการเรียนรู้มีอยู่ทุกที่เมื่อไหร่ที่เราไม่ได้ทำจนจบหรือจนถึงผลสรุปของ เหตุการณ์นั้นๆ เราจะตอบไม่ได้ว่าสิ่งที่เราทำมีคุณค่าจริงหรือเปล่า การเป็นผู้ที่รู้ และสามารถพูดได้อย่างเชื่อมั่นและภาคภูมิใจในสิ่งที่ตัวเองทำเป็นสิ่งที่เราควรทำให้ เกิดขึ้นในสังคมไทย และอีกอย่างที่เราควรทำด้วยเช่นกัน คือ ความอ่อนน้อมถ่อมตน ไม่ว่าคุณจะมาจากรั้วไหนวันหนึ่งคุณก็ต้องยอมเมื่อวันหนึ่งคุณเจอคนที่แรงกว่า คุณก็ต้องยืมนมองแล้วคิดว่าจะต้องทำอะไร บางคนจะวิ่งกลับมาที่ Center แล้ว ถามว่าจะต้องทำอะไรจะแพทย์ของตรงนั้นต่อไปหรือจะย้ายไปทำที่หน่วยอื่นได้ไหม ดิฉันก็จะบอกเด็กว่าไม่เป็นไร เราแค่รู้ว่าเขาต่างกัน เรากับเขาต่างกัน เรียนรู้ว่าใน ความเป็นเขานั้นมีอะไร ลองใช้วิธีของเราในการสอนเขา และเมื่อตอนอาสาสมัคร เข้ามาใหม่ๆ อาจจะยังทำไม่เป็นหรือทำไม่เป็นระเบียบ คนที่อยู่ก่อนจึงต้องคิดหา วิธีการว่าจะทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างไรในสถานะเช่นนั้นขึ้นอยู่กับวิธีการพูดของเขา ในแต่ละเรื่องแล้วเขาจะกลับมาของวิธีการพูด เทคนิค การพูด และเทคนิคต่างๆ ถูกสอน เพื่อให้เกิดความกล้า

กิจกรรมปกติของศูนย์อาสาสมัครมีการทำงานที่เข้าไปในชุมชน โดยการ ประสานงานกับหน่วยงานภายนอก กลุ่มนี้มีหน้าที่ในการเพาะเมล็ดพันธุ์แห่งความดี เกิดขึ้นในประเทศไทยให้มากที่สุด เมล็ดพันธุ์รุ่นแรกได้ออกไปสู่สายตาแล้วในโฆษณา ของไทยประกันชีวิต หากใครที่ได้ดูนั้นคือความภูมิใจของเรา สิ่งที่เขาพูดออกไปนั้น คือสิ่งที่เขาได้เรียนรู้ด้วยตัวเขาเอง เมื่อเขาได้เรียนรู้ด้วยตัวเองพลั้งจากตัวเขาจะ เป็นแรงจูงใจให้คนอื่นเรียนรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นและเขาจะมีหน้าที่ทำให้คนที่สนใจ กลับเข้าสู่กระบวนการทำงานการเรียนรู้อีกครั้งในที่สุด จนกระทั่งทุกวันนี้ไม่ได้มี สัญลักษณ์อยู่ที่คนคนเดียวแต่ละคนจะเป็นเครือข่าย เป็นจุดเล็กๆ ในการโยงโย เมื่อวันหนึ่งที่เราต้องการพลังมาก

รองศาสตราจารย์สุภรัตน์ รัตนมูขัย: สิ่งหนึ่งที่อาจารย์หนึ่งพูดแล้วรู้สึกดีใจมากเลย อาจารย์หนึ่ง มีความสนใจในงานอาสาสมัครมาเป็นเวลานาน จึงทำให้มีความอ่อนไหวง่าย อาจารย์หนึ่งบอกว่ามือน้อยๆ จะช่วยทำอะไรได้เยอะ และอาจารย์หนึ่งก็ทำงานตัวเป็นแม่ไก่ในกระบวนการจัดอาสาสมัครที่ผ่านไปเคยทำวิจัยของฉือจี้มา มีลักษณะคือ มีคนที่ทำตัวเป็นแม่ไก่ ลักษณะของแม่ไก่ปกติจะดูแลลูกเจี๊ยบและจะปกป้องจนกระทั่งเป็นไก่ที่แข็งแรง ในลักษณะของศูนย์อาสาสมัคร มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีนักศึกษาจำนวนมากที่หมุนเวียนเปลี่ยนกันเข้ามาอยู่ภายใต้การดูแลของแม่ไก่ ปัจจุบันนี้มีอยู่ประมาณเท่าไรที่สามารถเข้าไปช่วยเหลือในกรณีเกิดภัยพิบัติ

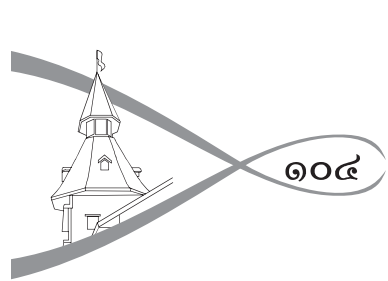
อาจารย์ ดร.วาสนา วิสฤตภา: ในส่วนที่เป็นกำลังหลักประมาณ ๑๐๐ คน ที่กำลังฝึกให้เป็นอาสาสมัครที่ดี แต่อาสาสมัครที่หมุนเวียนเข้ามาไม่ถึงประมาณ ๘๐๐ คน ทั้งในส่วนของบุคลากรและนักศึกษารวมถึงลูกหลานบุคลากร

รองศาสตราจารย์สุภรัตน์ รัตนมูขัย: ผมดีใจที่สถาบันการศึกษาโดยเฉพาะสถาบันการศึกษาเอกชนที่ทำในเรื่องของการบ่มเพาะเมล็ดพันธุ์แห่งความดี แห่งความหวัง ถ้าเกิดเมล็ดพันธุ์แบบนี้ขึ้นเยอะๆ จะเกิดเป็นต้นไม้ที่ดี สังคมคงจะดีตามไปด้วย และมีความสุขมากกว่านี้ เพราะทุกวันนี้ต้องลุ้นอยู่ตลอดเวลาว่าจะเกิดอะไรขึ้นทั้งเหตุจากภัยพิบัติธรรมชาติและจากน้ำมือมนุษย์ อาจารย์หนึ่งได้ฉายภาพในเรื่องของการบริหารจัดการงานอาสาสมัครในกลุ่มย่อยๆ

รองศาสตราจารย์สุภรัตน์ รัตนมูขัย: ตอนนี้ขอให้มีการชักถามใครที่มีข้อสงสัยหรือข้อเสนอแนะขอเรียนเชิญซักถามจากท่านวิทยากร

ครูโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี: อยากจะฝากอาจารย์ไว้ว่าการทำงานจิตอาสาเป็นสิ่งที่ดี การทำดีแล้วจะมีคนเห็น แต่อย่าทำดีเพื่อให้เห็น ผมมองว่าความดีมีเยอะแต่ไม่ยอมปฏิบัติ

รองศาสตราจารย์สุภรัตน์ รัตนมูขัย: ผมยินดีที่อาจารย์มาร่วมงานในวันนี้เพราะอาจารย์ก็ถือเป็น พ่อไก่แม่ไก่ อีกคนหนึ่งในการไปกระจายงานจิตอาสาไปให้กับลูกศิษย์

บุคลากรจากอาสาแพทย์สภา: รู้สึกดีใจที่มีการรวมกลุ่มของอาสาสมัครที่อย่างน้อยก็เป็นส่วนหนึ่งท่ามกลางกระแสต่างๆ ในสังคม จึงขอเป็นกำลังใจให้อาจารย์ค่ะ

รองศาสตราจารย์สุภรัตน์ รัตนमुखย์: ขอบคุณ คุณหมอเป็นอย่างมาก ก็ดีใจที่เรายังมีอีกแนวร่วมหนึ่งที่มาร่วมกันในขบวนการก่อการดีให้เกิดขึ้นในสังคม ในการช่วยเหลือผู้คน เพราะเราไม่รู้ว่าพรุ่งนี้จะมีอะไรเกิดขึ้น เหตุการณ์บางอย่างไม่เคยเกิดก็เกิดขึ้นได้ จึงต้องมีการเตรียมความพร้อมให้ดี

ตัวแทนจากโครงการพุทธรณีนี้อัจฉริยะ: เมื่อไปเห็นก็อยากจะทำเหมือนกับมูลนิธิรณีนี้อัจฉริยะ กลับมาแล้วเครือข่ายครอบครัวก็ทำเหมือนกัน ได้มีการลงไปช่วยเหลือที่สงขลา พัทลุง ล่าสุดไปช่วยเหลือครอบครัวที่พิการ ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ไปสร้างบ้าน สร้างห้องน้ำให้ ช่วยเหลือในเรื่องของสวัสดิการต่างๆ ที่เขาไม่ได้รับการประสานงานกับโรงพยาบาล อสม. ให้เข้าไปช่วยดูแลแล้วรู้สึกว่ามันทำยากในเมืองไทย เพราะรณีนี้อัจฉริยะที่ไต้หวันเขามีต้นทุนสูงกว่า พอพูดถึงความสำเร็จของเขาแล้วเพราะเขาทำสำเร็จแล้วโดยที่ไม่ได้คิดว่ารณีนี้อัจฉริยะเริ่มต้นอย่างไร แล้วหันมาคิดว่าหากมาเกิดที่บ้านเราแล้วจะเริ่มต้นอย่างไร ดังนั้นจึงพยายามทำในสิ่งที่เราทำได้ในเบื้องต้นก่อน และตอนนี้กำลังจะเริ่มทำงานอาสาสมัครแบบเต็มตัวจึงมีความคิดว่าเราควรจะมีการคัดเลือกอาสาสมัครก่อน เพราะงานบางงานจะต้องมีการอบรมหรือการคัดเลือกอาสาสมัคร จึงอยากจะถามอาจารย์ว่า หากเราต้องการส่งอาสาสมัครไปช่วยงานในโรงพยาบาลเราควรอบรมให้ความรู้กับอาสาสมัครกลุ่มนี้ ก่อนที่จะเข้าไปทำงานก่อน หรือว่าจะเป็นใครก็ได้ที่มีจิตใจอาสาสมัคร อยากช่วยเหลือคน

รองศาสตราจารย์สุภรัตน์ รัตนमुखย์: จากคำถามจะขออนุญาตให้คุณหมอเป็นผู้ตอบคำถามแต่ตอนนี้ขอรวบรวมคำถามก่อน

ตัวแทนจากโครงการพุทธรณีนี้อัจฉริยะ: อยากจะเรียนถามว่า ในเวลาไม่เกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน ที่เป็นการป้องกันหรือการเตรียมความพร้อมเพื่อระยะยาว เพราะมีแนวโน้มว่าจะเกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดมากขึ้น การเตรียมความพร้อมจะช่วยให้เยอะมากกว่าการที่เมื่อถึงเวลาเกิดปัญหาแล้วเราใช้ทรัพยากรจำนวนมากในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าแต่ถ้าหากมีการป้องกันบางทีการสูญเสียก็จะลดลง

ไปได้ อยากเรียนถามท่านวิทยากรว่า จะมีการรณรงค์เพื่อสร้างความตื่นตัว เข้าไปทำเวทีในทุกๆ ที่เพื่อให้คนเกิดการตื่นตัวเช่นเดียวกับคนที่หาเสียงลงไปในพื้นที่ ควรลงไปให้บ่อยและสม่ำเสมอให้เห็นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนอยากฝากตรงนี้ไว้ อยากแบ่งปันคำว่าดิฉันเป็นกรรมการอยู่ที่คอนโดแห่งหนึ่งซึ่งจัดให้มีการซ้อมหนีไฟ ครั้งดังทั้งตึกก็ไม่มีใครลงมาจากตึกเลยตรงนี้สะท้อนให้เห็นว่าถ้าภัยไม่มาถึงตัวเขาก็จะไม่มีใครสนใจ

ตัวแทนจากมูลนิธิอาสาสมัครเพื่อสังคม: บังเอิญว่าได้มีโอกาสขึ้นแท็กซี่คันหนึ่งแล้วคนขับแท็กซี่เป็นคนที่มีความประสบการณ์ในต่างประเทศเขาพูดขึ้นมาว่ามาตรฐานของเยาวชนไทยต่ำมากถ้าเปรียบเทียบกับในต่างประเทศวันเสาร์อาทิตย์เยาวชนจะออกมาทำกิจกรรมเพื่อสังคม แต่กิจกรรมของวัยรุ่นในบ้านเราจะเป็นการเดินห้างเขาจึงมองว่าเยาวชนไทยมีมาตรฐานต่ำกว่าประเทศอื่น จึงทำให้คิดว่าในยามปกติเราจะทำให้โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่ เยาวชน นักเรียน นักศึกษาได้ทำกิจกรรมเพื่อสังคมอย่างไร เห็นคุณชิตชนกเล่น Twitter Facebook ก็เป็นอะไรที่ถูกใจวัยรุ่น จะทำอย่างไรให้ในยามปกติให้เยาวชนมาทำกิจกรรมเพื่อสังคมจนกลายเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง ในมุมมองของมหาวิทยาลัยก็น่าสนใจว่าจะทำอย่างไรให้มีศูนย์อาสาสมัครในทุกมหาวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์สุภรัตน์ รัตนมุขย์: ผมเองก็อยากจะให้เป็นเช่นนั้นเหมือนกัน ตอนนี้อยู่ที่ทราบแน่ คือ ศูนย์อาสาสมัครมีที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ส่วนในที่อื่นผมยังไม่แน่ใจ

ตัวแทนจากชุมชนมุสลิม ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี: ขอแลกเปลี่ยนเนื่องจากผมเคยทำโครงการพัฒนาโดยทำเฉพาะในชุมชน ในวันที่ จังหวัดนครศรีธรรมราชนำท่วม那年เราได้มีการรวมกลุ่มกันประกาศเสียงตามสายเพื่อระดมเงินช่วยเหลือได้รับเงินกว่า ๘๐,๐๐๐ บาท จึงอยากจะบอกว่าจริงๆ แล้วคนที่อยากจะทำความดีมีจำนวนเยอะแต่ขาดคนที่ประสานงาน

คุณพิรุณ: จากที่ฟังมาพบว่าเราเห็นตรงกันว่านอกจากระบบที่จะรองรับการทำงานอาสาสมัครแล้วทุกคนแต่ละคนควรจะต้องดูแลตัวเองเป็น และอีกมิติหนึ่ง

ที่ผมมองเห็นคือในเรื่องของการมีสติ เราพูดตรงกันว่าเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินเราจะไม่
สามารถควบคุมสติได้ ในเรื่องของการเตรียมตัวให้คนพร้อมสำหรับภาวะฉุกเฉิน
น่าจะมีการฝึกเรื่องการเจริญสติด้วย

รองศาสตราจารย์สุภรัตน์ รัตนมูขัย: ในเหตุการณ์สึนามิที่ญี่ปุ่นได้
มีการถอดบทเรียนออกมา คือ มีการอบรมเตรียมความพร้อมคนและคนก็ทำตาม
ทำให้คนมีความตระหนักรู้ตลอดเวลาทำให้รู้ว่าถ้าเกิดเหตุภัยพิบัติขึ้นจะต้องทำ
อะไรบ้างเรียงตามลำดับ เพราะฉะนั้นเราจึงไม่เห็นความสูญเสียมหาศาลที่เกิดขึ้นที่
ญี่ปุ่นไม่เหมือนกับที่เฮติ

นักจิตวิทยาจากสถานสงเคราะห์เด็กอ่อนพญาไท: ผมจะแลกเปลี่ยนใน ๒ ประเด็น คือ ประเด็นที่ ๑ เหตุการณ์ที่ผมประสบเหตุการณ์ฉุกเฉิน
ด้วยตนเองในเหตุการณ์ที่ผมอยู่ในเหตุการณ์ที่ต้องลงไปช่วยเหลือแล้วบ้านผมก็เสียหาย
และสูญเสียคนในครอบครัว สำหรับความรู้สึกของผมเองที่เป็นผู้สูญเสียแล้วต้อง
ลงไปช่วยในฐานะข้าราชการ กระทรวงการพัฒนาลังคมและความมั่นคงของมนุษย์
รู้สึกว่หลายคน ทำให้ผมประทับใจที่อยากจะไปช่วยเหลือแต่ถามว่าช่วยเหลือแล้วผม
ได้อะไรไหมในฐานะของผู้ที่สูญเสียผมไม่รู้สึกว่าได้รับการช่วยเหลือที่ตรงประเด็น
สิ่งที่เราต้องการความช่วยเหลือในวันนั้นช่วงอาทิตย์แรกผมลงไปตั้งศูนย์ช่วยเหลือ
ผู้ประสบภัยเตรียมอุปกรณ์ เอกสารทุกอย่างพร้อมแต่พอลงไปในพื้นที่แล้วพบว่
การติดต่อสื่อสารในพื้นที่ขัดข้อง ไม่สามารถติดต่อใครได้ ในวันนั้นต้องกลับมาทบทวน
กันเยอะว่าในความจริงแล้วภาวะวิกฤตขณะนั้นผมสูญเสียคนในครอบครัว ๘ ชีวิต
เหลือพ่อเพียงคนเดียว แต่สิ่งที่ผมเห็นคือหลายคนอยากไปช่วยเพียงเพื่ออยากภูมิใจ
ที่ได้ไปช่วย แต่ผมอยากให้ทุกคนไปช่วยเพื่อเยียวยาเขาในสิ่งที่เขาต้องการ ผมคิดว่า
คนไทยถูกสอนให้ไม่ต้องพึ่งพาตัวเองมานานแล้วจากรัฐบาลแต่ละชุด ทำให้เรารู้สึก
ว่เรามีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นเราต้องออกมาเรียกร้องหาความช่วยเหลือจากคนอื่น
จริงๆ แล้วเหตุการณ์น้ำหลากมีมาตั้งแต่สมัยโบราณแล้ว พื้นที่ที่น้ำท่วมก็เป็นพื้นที่
ที่น้ำเคยท่วมอยู่แล้วและได้มีการเตรียมการอยู่แล้ว แต่ในทางกลับกันสิ่งที่เราต้อง
การจริงๆ กลับไม่ได้

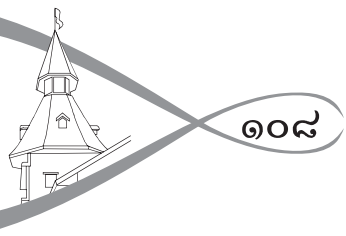
ส่วนที่ ๒ ผมทำงานดูแลอาสาสมัครอยู่ที่เด็กอ่อนพญาไทมีอาสาสมัครเป็นจำนวนมากจึงขอเรียนว่าปัจจุบันนี้เด็กไทยมาทำงานอาสาสมัครเยอะแต่ช่องว่างระหว่างเรากับอาสาสมัครค่อนข้างเยอะ และอาสาสมัครกลุ่มที่ดีที่สุดคือกลุ่มของผู้สูงอายุ เป็นกลุ่มที่ไม่ก่อให้เกิดภาระกับผู้ดูแลเลย แต่กลุ่มที่เป็นภาระคือกลุ่มคนหนุ่มสาว เด็กนักเรียน และมีช่องว่างกับเจ้าหน้าที่สูง

รองศาสตราจารย์สุภรัตน์ รัตนมูขัย: ขอบขอบคุณสำหรับทั้งสองประเด็น ในประเด็นที่ ๑ เรื่องเกี่ยวกับเหตุการณ์สึนามิเนื่องจากในขณะนั้นยังขาดการบริหารจัดการที่ดีซึ่งสำหรับในปัจจุบันแล้วเรามีการบริหารจัดการที่ดีขึ้นกว่าเดิมมาก ส่วนในประเด็นที่ ๒ ที่บอกว่าในกลุ่มของอาสาสมัครที่เป็นคนหนุ่มสาวเป็นภาระมากกว่าประโยชน์นั้นลักษณะแบบนี้อาจจะเกิดขึ้นได้จึงต้องมีการเตรียมความพร้อมเป็นอย่างดี

คุณวิภาวี: ทำงานเกี่ยวกับการออกแบบเว็บไซต์บน Facebook อยู่คะ ที่มาในวันนั้นนอกจากจะรู้สึกชื่นชมถึงพลังของจิตอาสาแล้วยังมาคิดถึงความเป็นไปได้ว่าจะสามารถช่วยอะไรสังคมได้บ้าง ซึ่งหลังจากที่ได้ฟังคุณปุพุดถึงเรื่องราวเกี่ยวกับแผนผังชุมชนใน Facebook แล้วนั้นจึงอยากจะเรียนว่าหากต้องการความช่วยเหลือทางด้านกราฟิก หรือการออกแบบสื่อให้ประชาชนสามารถเข้าใจข้อมูลได้ง่ายขึ้นโดยไม่ต้องอ่าน ดิฉันยินดีให้ความช่วยเหลือค่ะ

รองศาสตราจารย์สุภรัตน์ รัตนมูขัย: ลำดับต่อไปเรียนเชิญคุณหมอเต็มมาพูดถึงการเตรียมความพร้อมและการอบรมอาสาสมัครต่างๆ ก่อนออกไปทำงานจริง

นายแพทย์ประจักษ์วิช เล็บนาค: ประเด็นแรกเป็นประเด็นในเรื่องของการคัดเลือกอาสาสมัคร ในการทำงานบางอย่างที่ไม่ใช่เฉพาะทางมากนักก็สามารถให้อาสาสมัครทำได้เลยเพราะหากมีการคัดเลือกจะเป็นการปิดกั้นทำให้คนที่มีความสามารถจริงๆ หายไป แต่ถ้าหากทำงานที่เฉพาะทางมากกว่านั้นก็จะมีระบบกลไกอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมคิดว่าอย่าเอาตรงนี้มาเป็นประเด็น เพราะหลายอย่างทำจากศรัทธาที่แรงกล้า

ในส่วนของการรณรงค์ที่มีคนถามว่าควรจะมีการรณรงค์เข้าไปในทุกๆ พื้นที่ไหม กลไกแบบนี้ต้องเริ่มจากตัวเราแล้วจะขยายไปเรื่อย ๆ โดยไม่ต้องคาดหวังว่ามันจะเกิดอะไรขึ้น เนื่องจากหน่วยงานรัฐเป็นหน่วยงานที่ทำงานเชิงซ้ำและมีเงื่อนไขเยอะ และหลายท่านพูดตรงใจในเรื่องของการสร้างนิสัยให้ทุกคนรู้จักการให้มากกว่าการรับ มากกว่าที่จะเป็นผู้รับเพียงอย่างเดียว

รองศาสตราจารย์สุภรัตน์ รัตนมุขย์: การทำงานจิตอาสาจริง ๆ แล้วเราทำเพื่อเยียวยาตัวเองไม่ได้เป็นการเยียวยาคนอื่น เพื่อให้ตนเองหายจากทุกข์แล้วมีความสุขมากขึ้น

คุณชิตชนก ฌานคุปตรัตน์: จากที่มีคนพูดถึงเรื่องการมีสติ ดิฉันคิดว่าสิ่งที่ยังขาดอยู่ตอนนี้ คือ เรื่องของความรู้ การให้ความรู้ค่อนข้างสำคัญ และการมีสติก็เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญ จากที่หลายๆ ท่านพูดในเรื่องของความไม่กล้าใน การทำความดี เมื่อหนึ่งเดือนที่ผ่านมาดิฉันได้มีการจัดทำเว็บไซต์ขึ้น เป็นเว็บที่รวมความดีที่เราทำ และใช้ชื่อโครงการคือ “หนึ่งพันความดี หนึ่งแสนดวงใจ ถวายแด่ในหลวง” มีจุดประสงค์เพื่อให้เห็นว่าหากในหนึ่งวันเรามีการทำ ความดี ทำครั้ง ทุกๆ วันเป็นเวลา ๒๐๐ วันจะได้เป็น ๑ พัน ความดี รวมกัน ๑ แสน คน จะได้ ๑ ล้านความดี เว็บไซต์เปิดเมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ซึ่งเมื่อนับไปถึงวันที่ ๕ ธันวาคม จะครบ ๒๐๐ วัน ตั้งใจเพื่อให้เราทุกคนควรจะเริ่มคิดว่าวันนี้เราจะทำความดีอะไร หากเราเข้าเขียนบันทึกว่าเราทำความดี อะไรบ้างในแต่ละวันและเขียนทุกๆ วันจะส่งผลให้เราคิดแต่เรื่องดีๆ ทุกวัน ในหนึ่งวันคนเราสามารถทำความดีได้หลายครั้ง แต่ปัจจุบันนี้คนลืมไปแล้วว่าอะไรที่เรียกว่าความดี

รองศาสตราจารย์สุภรัตน์ รัตนมุขย์: จากที่ฟังสามารถจับประเด็นได้ ๒ ประเด็น คือ ประเด็นแรกในเรื่องของการเตรียมความพร้อมก่อนเกิดภัยพิบัติที่ต้องการองค์ความรู้ต่างๆ ประเด็นที่ ๒ ในเรื่องของการทำความดีทำให้ผมนึกถึงเรื่องของปฏิกิริยาลูกโซ่ ถ้าเราทำความดีกันเยอะๆ จะทำให้เกิดปฏิกิริยาลูกโซ่การทำความดีแล้วสังคมจะน่าอยู่ขึ้น

อาจารย์ ดร.วาสนา: เมื่อไหร่ที่คุณอยากเรียนรู้วิธีการปฏิบัติที่เรียกว่าการให้อย่างแท้จริง แบบที่เราต้องกลับมาข้อนมองตัวเองว่าเราเคยให้ใครแบบนี้

หรือเปล่า ตลอดทางที่เราคุยกันมาไม่ได้พูดถึงเรื่องของการระดมทุน การได้มาของ
เมล็ดเงินที่เราเอามาใช้ในการทำความดีของแต่ละคนเป็นเรื่องที่มีความเสี่ยงสูง เพราะ
การได้มาของเงินมีที่มาค่อนข้างจะหลากหลาย หรือการที่ทำโครงการแล้วไม่มีเงิน
ควรทำอะไร สิ่งหนึ่งที่ได้พบกับตัวเองคือเด็ก ๆ ไม่ได้มีเงินเยอะ จึงมีโครงการให้
เด็ก ๆ นำขวดน้ำมาทำให้เพื่อนำไปขายแล้วนำเงินมาช่วยเหลือคนยากจน ซึ่งเป็นการ
ทำบุญที่ไม่เห็นเมล็ดเงิน แต่ก็เป็นการทำความดีอีกรูปแบบหนึ่ง และจากที่ตัวแทน
จากพญาไทบอกว่ากลุ่มอาสาสมัครที่สร้างภาระมากที่สุดคือคนหนุ่มสาวนั้นเรามอง
เห็นตรงนี้และต้องคอยแนะนำ ชี้แนะแนวทางให้เหมาะสม สิ่งเหล่านี้เริ่มต้นจาก
การคิดดี และสิ่งที่สำคัญที่สุดของการทำงานอาสาสมัครคือ ความเข้มแข็งอดทน
และศรัทธากับความดีที่ทำ

นายแพทย์ประจักษ์วิช เลิศนาค: จะขอฝากไว้ว่า “คบคนพาล
พาลพาไปหาผิด คบบัณฑิต บัณฑิตพาไปหาผล คบบัณฑิตอาสา อาสาพาไปช่วยคน
เริ่มที่ตนประเทศไทยสดใสยิ่งกว่าเดิม”

รองศาสตราจารย์สุภรัตน์ รัตนมูขัย: สรุปสุดท้ายไว้ว่า การทำงาน
จิตอาสาต้องมีความสม่ำเสมอ และความอดทน ขอขอบพระคุณผู้เข้าร่วมการอภิปราย
ทางวิชาการและผู้ฟังทุกท่าน สวัสดีครับ

จบการอภิปราย